

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Dominica. XXIII. post trinitatis. II Sermo CXXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

extollere p supbiam Cōsanguinei nobiles
 z iō honozādi. diligēdi z amicitatē ac gra
 tiose tractādi. Et certe q̄ h nō nouerit non
 nouit seipm. z q̄ seipm ignozat. q̄ d vtilit no
 uir. vt dicit Policrat⁹. vbi s. Cū z apollo
 idolū fert p summa sapia dedisse rñsuz ho
 mini. cognosce teipm. Dinc Ethic⁹ dicit.
 Discite z miseri cās cognoscere rez. Q̄do
 q̄s dar⁹ aut mente q̄s mobil' fluitus. Quid
 sum⁹ aut qd naz victuri gignimur z vnde.
 Dec ille. Et talis cognitio fm Policratū
 q̄druplicē homi fructū affert. scz sui vilita
 tem. caritatē p̄mi. z rēp̄m mūdi z amozes
 dei. Nō em supbit q̄ paruulus ē in ocul' su
 is. sed pot⁹ dicit. Humilia⁹ sum vsq̄ q̄s.
 viuifica me fm eloquiū tuū. Sexto req̄rit
 man⁹ puelle tentio z rpi vociferatio dicen
 tis. surge. Danū tener xps q̄n hoiez i bo
 no ope p̄seruat. Qd fit duplicat. vel p amo
 rē vel p timorē. Per amorē quidē q̄n inspi
 rat dulcedinē celestiu. quarū spe delectata
 aia opat bona. Et ista est man⁹ dñi dextra
 Per timorē autē tener manū q̄n horrore pe
 narū infernalū abstrahit ne faciat de cete
 ro illicita. Et ista ē sinistra. de q̄ d. in ps.
 Et tēn illuc man⁹ tua. s. sinistra deducz me.
 scz ne faciā mala. z tenebit me dextera tua.
 vt faciā bona. Tūc aia poterit dicere. Aia
 mea in manib⁹ meis semp. imo in manib⁹
 pot⁹ dei. Vociferatio rō xpi q̄ dixit puel
 le. surge. significat necessariā esse verbi dei
 auditiōnē. p quā pctōz instruit de cetero vi
 tare mala. Juxta illud. Dñe audiui audi
 tū tuū z timui. Verbū em dei sanat omēs
 languozes n̄fos Sap. xvi. Om̄ipotēs ser
 mo tuus dñe q̄ sanat omia. Jō frēs libent
 verbū dei audiam⁹. vt a morte culpe resur
 gam⁹ z ad patriā celestē pueniam⁹. Ad quā
 nos pducit pater z fili⁹ z s. Amen.

Domínica XXIII. post trinitatis. II
 Sermo CXXXI.

Confide filia fides
 tua te saluā fecit. Parth. it. q̄suis
 omē meritū salut' n̄re penes gra
 tiā diuinā cōsistat velut circa cām efficien
 tē. vt dicit in li. de regulis fidei. Sicut etiam
 hoc ipm apl's cōfitef ad Rom. vi. Grā dei
 vita eterna. Et itez. Grā saluati estis et nō
 ex opib⁹. Et itez. Nō ex opib⁹ iusticie q̄ feci
 mus nos. sed fm misericōdiaz suā saluos nos
 fecit. ad Titū. iij. Nihilomin⁹ tñ ad remissi

onē pctōz z meritū salut' hūane req̄rit
 berū arbitriū. eo q̄ dicit Aug. Qui creauit
 te sine te. nō vult te saluare sine te. Cū et si
 meritū salut' hūane cōsistat penes grā ef
 ficacit' tñ penes libez arbitriū cōsistat occa
 sionalit'. Cū q̄suis apl's dixerit ad Romā
 Nō est volētis. s. velle. neqz currētis. s. cur
 rere p se z ex se meritorie eo q̄ vt dicit Phil.
 ij. De opat in nob velle z pficere. tñ ita opa
 tur in hoie p grām. vt nullā vim seu violen
 tiā inferat libero arbitrio. Licet nāqz libe
 rū arbitriū hois possit inflectere ad bonū.
 sicut p̄z in paulo quē p̄trauit in via Act.
 ix. nō tñ pōt cōpelle abfolute. Jō dicitur
 Eccl. x. De ab initio cōstituit hoiem. z re
 liquit illū in manu cōsiliū sui. Ho. i. in libera
 te. p̄z arbitriū. Et q̄ ego infero q̄ licz ad
 remissionē pctōz req̄rit grā aiam excitans
 z adiuuās z p̄forzās. eo q̄ dicit Aug. Grā p
 uenit hois voluntatē vt velit bonū. subiet
 quif ne frustra velit. q. d. nō pōt esse aia gra
 ta sine grā. nihilomin⁹ tñ statim req̄rit libe
 rū arbitriū ad h' p̄sentē z qd in se ē faciēs
 Nā dñs fm cōmune legē nulli dat grāz ni
 si volenti z cōsentienti z qd in se ē facienti.
 Sicut em videm⁹. qz nunqz medicus dat
 medicinā purgatiuā seu expulsiuā nisi p̄
 disponat z p̄paret materiā. z de nunqz in
 fundit corpi aiaz nisi bñ organizato Jstud
 ḡ volens saluatoz onidere q̄ nullū saluat ni
 si volentē z cōsentientē p libez arbitriū. sa
 natur⁹ mulieres emozroisam. q̄ significat
 aiam pctōris sanguie fluentē. vt eaz grē sa
 lutaris reddat capace z apraz p̄mo horrat
 eā ad p̄parandū libez arbitriū vt cōfidat i
 eum tanqz in salut' auctozē. a q̄ est omis sa
 lus. z q̄ adiuuat libez arbitriū hois ad ac
 cipiendū z p̄seruandū grām. vt dicit Ansel.
 in li. de libero arbitrio ca. iij. Cū excitādo
 eā ad suscipiendū grām p̄pat e⁹ animū di.
 Cōfide filia rē. In q̄b⁹ vbi tria tangūtur
 P̄mo nāqz saluatoz excitādo aiam ad dinā
 clementiā erigit eā p spem Cū dicit. Confide
 filia. Secdo recomēdādo e⁹ beniuolen
 tiā laudat eā p fidē Cum dicit. Fides tua.
 Tertio annūciādo magnā sibi factā grām
 p̄solat p vitā spūalē Cū addit. te saluā fec.
Dixi primo q̄ in s. p. sal. Cū
 animā ad dinā cōfidentā erigit eā p spem
 Cū dicit. Confide filia. acti em diceret aie
 fideli p xpm curāde. pus opozz te sperare.

Dominica. XXIII. post trinitatis

veniam posse consequi. et tunc me dece-
bit gratiam et veniam conferre. In me enim
debet esse omnis spes vite eterne et virtutis
gratie. **Ecc. xxiiij.** Non est confidendum est tibi in
aliquo bono creato aut temporalis aut caduco. non
in naturali. non in fortuito. sed tamen in me. quia
omnia propter me te saluare non possunt. **Ubi** cum omnia
exhauserit anima que habet in curatione sui ni-
hil proficiet nisi ad christum recurrat. Sicut pa-
ter in muliere que multum desperat in cura sui.
nec tamen proficit nisi cum ad christum accessit. in que est
salus vita et resurrectio nostra. per que saluati et
liberati sumus. et ideo in ipso super omnia est confidendum
Circa quod sciendum quod homines ponunt confidentiam
aut diuersimode in diuersis. Quidam ei po-
nunt eam in bonis naturalibus. quod ad in fortui-
tis. et quidam in gratuitis. De primis que ponunt
eam in bonis naturalibus. sunt illi que ponunt
toram suam delectationem in potentia. sapientia et pul-
chritudine. que sunt bona naturalia. Sed ista
confidentia est omnino frivola. inuisibilis. infructuosa
et vana. De potentia primis. Nam quod ad sunt per
se potentes. et hi confidunt in propria potentia. Qui
dam potentibus adherentes. et hi confidunt in po-
tentia aliena. **Sed** talis potentia est frivola et
quasi nulla. Nam omnis potentia que non est a seipsa. sed
fluit ab alia est omnino nulla. nisi quantum datur illi
potentia prima. Nulla est enim virtus arboris nisi
quantum suscipit a radice. Et nulla est virtus me-
mbrum cuiuslibet animalis nisi eam influat spiritus cor-
dis. Et breuiter nulla est virtus posterior nisi in
eam influat virtus prior. **Tunc** ergo divina potentia
sit omnium potentiarum prima et summa. primis que nulla
est potentia humana sine ea. et semper frustra ni-
titur. nisi ab ipsa adiuetur. **Ubi** quod profuit po-
tentia iulio cesari. que a romanis perditore fu-
it interfecta. Quid Heroni. que ignominio-
se a romanis fuit expulsus. Quid Alexan-
dro quoniam ab amicis est interemptus. Quid
Nabuchodonosor. que a filio suo in tricenas
partes fuit dissectus. Quid Balthasar. que cum
peccatis in comitio fuit occisus. Quid ho-
loferni. que ab una femina Iudith fuit deca-
pirata. Quid Liro qui a regina Thamar
fuit decollatus. Et quid me necesse est referre
omnes. cum liquide constat potentiam non esse nisi
a deo. **Roma. iiij.** Et ideo dicit in **Ps.** Nolite con-
fidere in principibus. in filiis hominum in quibus non est
salus. Et iterum. Bonum est sperare in domino quam
sperare in principibus. **Ubi** qui confidunt in tali
potentia que se iuuare non possunt. siles sunt illis que
mittuntur super baculum arundinum. qui cum inni-

rente cadit. et manum sibi perforat. et illi qui per
lum stuppe vult se de matrua rupe deorsum
mittere. **Propter** quod dicit **Dicere. xvij.** Vale
dicitur homo qui confidit in homine. et qui ponit car-
nem brachium suum. **Sed** dicit carnem. quia caro est
res fragilis. nisi teneat beneficio ossium. Et
certe ad experientiam vidimus quod qui in sua poten-
tia multum confidentes alijs iuriabant. nostris
temporibus ceciderunt cum castris munitioibus for-
tissimis et plis. **Ubi** sunt que confidunt in sua sa-
pientia. Et hi sicut frivole confidunt. Nam omnis
sapientia a domino deo est. ut dicit **Ecc. i.** Ergo nul-
la est ab homine licet bene aliquid sit per hominem ut per
instrumentum. Anima enim humana naturaliter est si-
cut tabula rasa in que nihil est depictum. **Ubi** si
non habet doctorem est sicut brutum. **Paulus** autem
doctores pre aliquid docere nisi habeat a deo qui
metes hominum illuminat et veritatem ostendit. Nam li-
cet homini creatus est lumen naturalis ingenij
et intellectus. ut dicit in **Ps.** Signatus est
super nos lumen. vultus tui domine. illud tamen lumen
lucere non potest nisi illuminetur a lumine increa-
to diuine sapientie. ut dicit **Grego. sup. Eze-
chiel. Omelia. ix. partis prime.** Nam frustra
doctores errant illuminari si deus interius non
illuminat. ut dicit **Grego. in Omelia super**
illud. Si quis diligit me. Unde **Beda** su-
per illud. Nemo venit ad me nisi pater me-
us traxerit eum. Et si homines ab hominibus au-
diunt. tamen quod intelligunt intus datur re-
uelatur. Ille ergo veraciter solus sapientiam
docet qui in celo cathedram tenet. ut dicit
Grego. in li. de magisterio. Dicit dicit sal-
uatorum. Ne vocemini plures magistri. **Ubi** est
magister verus. Patet ergo quod anima deus potius
ad deum recurrere per sapientiam a quo est omnis
sapientia. Et si enim ab homine docet. illum ta-
men petat ut aperiat eum ad intellectum quia
doctores dedit ut doceat. Non ergo quis con-
fidat in propria aut aliena sapientia sine deo.
quia omnis talis est ceca **Roma. ij.** Confi-
dis te ducere cecorum esse et lumen eorum qui in
tenebris sunt. Talis fuit sapientia philoso-
phorum. qui eam a se habere arbitrantur. repro-
bati sunt a deo. et obscuratus est insipienter
cor eorum. ut dicit **Bernardus. sup. Cantica ser-
mone. xxij.** Et **Polierat. libro. ij. c. iij.** De
his verificatur illud. Perdam sapientiam
sapientium. et prudentiam prudentium repro-
babo. Et quod dominus dixit. sic et fecit. Nam
plures eorum propter sapientiam perierunt. nec
poterunt se habere per sapientiam potuerunt. Quid

em̄ pfuit Socrati sapia. ppter quā veneno
pire ē coact⁹. Quid Seneca pfuit sapia. p
pter quā moztis suppliciu eligere ē cōpulsus
Quid Carboni pfuit sapia. q̄ dū cesar⁹ po
testati inuidit. se p̄ manu occidit. Quid
homero. q̄ dū parua nauarū q̄stione solue
re nō valeret de pedicul. verecūdia tacē se
p̄cipitante i mare. Quid Aristoteli. q̄ dū p/
fundū mar⁹ penetrare rōne nō posset. fun/
do mar⁹ se intecit. Ecce sapia aialis ⁊ diabo
lica. q̄ nisi ad mortē pducere p̄r. Alij q̄z p̄fi
dūt in corpis pulchritudie. de q̄b̄ d̄r Eze/
chiel. xvi. in p̄sona hierlm. Dñs fiducia in
pulchritudie tua fornicata es. S; fallax ⁊
vana ē pulchritudo. vt d̄r Prover. xl. Erve
re fallax. qz ppter eā multi pierūt. Fallax ē.
qz nō diu durat sicut fenū ⁊ flos agri. q̄ mō
florez sed orto sole arefcit. Cū Jaco. j. Or/
tus ē sol ⁊ ericcatū est fenū ⁊ flos ei⁹ deci
dit. ⁊ decor vult⁹ ei⁹ deperijt. Et h̄ videm⁹
sepi⁹ q̄ pulchritudo talū modica febricu/
la aut pustulis subito deturpat. aut egritu
dine diurna denigrat. ⁊ sic pulchritudo
deformat. **S** De sc̄do quō qdā p̄fidūt
de bonis fortune. vt diuites ⁊ auari. q̄ cōfi
dūt in multitudine pecuniarū. de q̄b̄ in Ps̄.
Qui p̄fidūt in frute sua. i. in fortitudine ⁊
in multitudine diuitiarū suarū gliaf. S; ta
lis p̄fidētia ē etiā fallax. qz tales p̄erūt ppter
diuitias in q̄b̄ p̄fidūt. Cū Baruch. iij. q̄rit
dñs eos dicēs. Ubi sūt p̄ncipes gentiū ⁊
dñant sup bestias ⁊ i aulib; celi ludūt. Qui
argentū thesaurizat ⁊ aurū in q̄ p̄fidūt ho
mines. ⁊ nō ē finis acq̄sitiōis eorū. q. d. vbi
sunt eq̄ apud me nō sunt. Cū sequit. Et
termiati sunt ⁊ ad iferos descēderūt. ⁊ alij
in locū eorū surrexerūt. Et iō p̄grunt dāna
ti hodie dicēt illud Sap. v. Quid nob; p
fuit supbia aut diuitiarū iactātia. certe ni
hil. Legit q̄ in India sūt tante formice si
cut canes. q̄ aux; tāta auaritate custodiūt.
q̄ p̄ se p̄mitterēt occidere q̄z aux; p̄derēt.
⁊ tñ aurū nō comedūt. Sic auar⁹ custodit
aurū. ⁊ tñ nullā interdū utilitatē ex eo cōse
quit. sic scriptū est Eccl̄s. v. Qui amat diui
tias fructum nō capiet ab eis. **D**e tertio
quō qdā p̄fidūt in dei bōitate. Et isti cōfi
dūt in donis dei gruitis. De q̄ p̄fidētia dicit
Piere. xvij. Beat⁹ vir q̄ p̄fidit in domio. et
erit dñs fiducia ei⁹. Est tñ mag; d̄fa in h̄. qz
qdā cōfidūt i dei bonitate. Quidā i donis
dei gruitis. cadē dona sibi appropriantes.

Et isti sunt de nūero istoz q̄ cōfidebāt se
tanq̄ iusti Lu. xvij. Alij d̄o sunt qui dona
ipsis diuinis collata nō sibi s; deo appropri
ant. Sed isti tñ in dño p̄fidūt. De q̄z nu
mero erat ille q̄ dicebat. In dño confido.
quō dicit; aie mee. Et iter. Qui cōfidūt in
dño sicut mons syon. nō cōmouebit; eter
nū. Ac si diceret. Qui p̄fidūt in potētia cō/
mouebunt. qz nō ē tanta potētia q̄ non de
struat. Cū petra durissima a gutta mima
destruit. Juxta illud. Gutta cauar lapidēz
nō vi sed sepe cadēdo. Ferrū licet sit durū.
mollit tñ rubigine destruit. Ceter⁹ magn⁹ pi
scis ē. ⁊ tñ sepe a cocodrillo vincit. Elephas
ab vnicoꝛne in ventre p̄fodit. Cocodrill⁹
a quadā parua auicula q̄ p̄ os ei⁹ intrat vē
trem. dirūpit. S; qd̄ d̄icuro p̄ bura. cū
in rōnalib; mel⁹ ista patē. Nā samson licet
inuictissim⁹. a fenā tñ victus est. Iō bñ di
xit poeta. Nihil adeo validū qd̄ nō q̄nt; te
rat. Hoc ⁊ i valido sepe videre potes. Si
militē q̄ p̄fidūt in sapia p̄ria cōmouebūt
Nāz vt Salomon sapiētissim⁹ decept⁹ est
amore mulier. Et dauid spm̄ p̄betie hñs
cap⁹ ē amore bersabee. Sicut q̄ p̄fidunt in
diuitijs cōmouebunt. sic p̄z de diuite epu
lone Lu. xvi. Sicut de pulchritudie. sic Ab
solon. de q̄. ii. Reg. xiiij. Solus ē q̄ p̄fidit
dño bñdicat. Cū Is̄a. lvij. d̄r. Qui habue
rit fiducia in dño hereditabit montē sc̄m̄
eius. Et tantū de primo. **C**
Dixi secūdo q̄ in s̄. p̄c. salua
tor recomēdan
do mulier⁹ benignolentiā laudar eā p̄ fides.
Cū dicit. Fides tua. ac si em̄ diceret. Sic
credidisti fiat tibi. Quia em̄ me credidisti
deū q̄ possuz ifirmū curare. iō sis a passioe
tua salua. Pro q̄ sc̄dū q̄ fides mltā bona
facit hōi. P̄rio em̄ est aie viuificatiua. mū
dane abūdantie p̄ceptiua. ⁊ miraculoz im
petratiua. De p̄rio quō fides iō sis a passioe
tua p̄z Abacuc. ij. ⁊ Heb. x. vbi d̄r. Iust⁹ au
tē me⁹ ex fide viuūt. Expōit Ro. Cū in
p̄nti vita ḡre. ⁊ i futuro vita glie. Et sequit.
Q̄ si subtraxerit se a fide. nō placebit amic
sue. qz sine fide ip̄ossibile ē placere deo. De
bre. xi. ⁊ Abacuc. ij. Qui incredul⁹ est nō erit
recta aia ei⁹ in illo. Et et h̄ p̄z q̄ntū hō d̄z
custodire ⁊ seruare in se fidem illibatam et
unde si animalia laborant pro ista vita tē
porali. multo mag; homo p̄ vita sp̄ali aie

Dominica. XXIII. post trinitatis

sue. Dicitur naturales quae apes et formice fugiunt loca putrida et quae odorifera ne moriantur. Falco licet sit quatuordecim famelicus. tamen omnia putrida fugit. Aquila in nido lapidem preciosum filijs ponit. ne a serpente mortificentur. Et ita omnia morte fugiunt. et vitas conseruant. Sic etiam deberet homo vitam anime persequi. quae est fides sua. **Sed** dicitur quod fides vivificat animam. ex qua caritas dicitur esse vita hominis. **Johannes** in hoc scilicet quod translati sumus de morte ad vitam. quod diligimus fratres. Ad quod rideo secundum **Horatium** ad **Hebraeos**. in fine. quod bicolor de fide informata caritate. unde dicitur. **1. Cor.** xiii. Si habuero omnem fidem. caritatem autem non habeam. nihil mihi prodest. **Sed** adhuc diceret. Quod fides vivificat. Ad quod rideo. quod ex qua fides habet culpam effugare et animam ab ea purgare. **Act.** xv. Fide purificans corda eorum. quod habet et gratiam proferre. quae est vita anime. et per omnes vivificare. Est autem fides secundum **Apollinum** ad **Hebraeos**. suba rerum sperandarum. argumentum non apparentium. Exponitur sic. Fides est suba rerum sperandarum. id est causa subsistendi in nobis res sperandas. scilicet bona futura. et hoc vel in futuro. quod faciet in nobis subsistere res sperandas per aperta visum. vel in presenti. quod iam facit eas in nobis subsistere per spem et expectationem. Unde **glossa** **Dante** dicit quod fides generat spem. sicut **Abraham** et **Isaac**. Et est etiam fides argumentum. id est probatio siue monstratio quodam rebus non apparentium. Unde quod ita antiqui crediderunt. **cludimus**. quod ita est. vel ex quo dicitur ita fides nostra. quod ita est. **Hec** **Horatius**. Licet ego planus dixi et brevis. **D**ico fides est humana abudantia de preceptiva. Nihil enim sic premit omnia mundi prospera sic fides sua. Quod enim quod non premitur res omnia temporalia tam modica. tam vana. quod absque beneficiatione crederet se accepturum bona eterna. quod sunt summa et infinita. unde dicit **Macrobius**. quod quod verum a fide deo habet non quod in his miseris fieri dicitur. **Istud** bene attendebatur presens antiqui qui fide beatos de eternis noluerunt habere manentem civitatem in terra. ut dicitur **De** **Hebraeos**. xii. Sic patet de **Abraham** de quo dicitur **apostolus** **De** **Hebraeos**. xi. quod obediit deo. scilicet propter seipsum de terra sue cognationis. **Gen.** xii. quod fuit terra **Chaldeorum**. in locum quem accepturum erat in hereditatem. id est in terra **Chanaan**. sicut habetur **Gen.** xv. Semini tuo dabo terram hanc. Et sequitur. Fide demorat est in terra aliena habitando in caulis. id est in domibus parvis et non palatijs. et

propter quod. subditur. scilicet propter permissionem. unde dicitur. **Expectabat enim civitatem. scilicet celestem habentem fundamenta. id est stabilem et firmam perpetuitatem. cuius conditor et artifer est deus.** **De** **Hebraeos** **1. c.** **Horatius** **1. c.** **Ecce** quanta fides in **Abraham** fuit per quam sperata temporalis patria expectabat eternam. **Hoc** etiam fecerunt et alij patres novi testamenti. sicut **apostoli** et alij. qui relictis omnibus securi sunt christum. ut patet in multis locis evangelij. **Tertio** fides est miraculorum impetrativa. **Dicit** autem miraculum quod est supra rationem et supra naturam. **Et** quia fides est supra rationem. eo quod oportet captivari intellectum in obsequium filii dei. ut dicit **apostolus**. **Et** supra naturam. quod est opus potentie infinite. **Natura** autem habet potentiam finitam. ideo merito impetrat fides miracula. **Unde** **saluator** **Par.** vii. mittens discipulos ad predicandum ait. **Signa** autem eos quod crediderint. hec sequentur. **In** nomine meo demonia eijciuntur. **Istud** patet non solum de sanctis novi testamenti. sed etiam veteris. de quo **De** **Hebraeos** **xi.** dicitur. **Fide** transierunt filij **Israel** mare rubrum. **Horatius**. quod credebant deo permitenti. unde ibant per mare tanquam per aridam terram. **Ex** **1. c.** **Abacuc**. iii. **Via** fecisti in mari equis tuis. **Uere** magna fides. sic pede transire mare. **Similiter** fide muri **Iericho** corruerunt. ut patet **Josue**. vi. id est omnes muri simul ruerunt. in quo fuit magnum miraculum. **Secundum** **Horatium**. unde videtur quod ingressus locum contra quem stabat. **Historia** **Josue**. vi. dicitur. quod preceperat dominus ut septem diebus circumirent filij **Israel** civitatem cum archa domini et tubis sacerdotalibus. quod quotidie semel et in octava die septies. **In** septima autem circumiitio clamantibus tubis et uniuerso populo clamante. muri corruerunt. et non propter eorum clamorem. sed propter eorum fidem. **Ecce** magnum miraculum. **Sicut** **Raab** meretrice. quod credidit terram **Iericho** iudeis tradendam. propter istam fidem saluata est. ut dicitur **Josue**. ii. et dicitur **Horatius**. **apostolus** ponit exemplum de meretrice. quod dicitur. **Eru** **besare**. ex qua fides in meretrice efficacior est quam in vobis. **Non** solum autem hoc omnium est in presentibus veteris testamenti ante obtentam terram permissionis. sed etiam post obtentam. **Na** **Bedeon** in paucis vicit **Dadianitas** **Judicum**. vii. **Et** hoc fecit per fidem. quod solum accepit signum rotis in vellere. **Similiter** **Barach** credens prophetisse **De** **De** ad preceptum domini deuicit **Jabin** regem **Syrie** **Judicum**. iii. **Et** **samson** multos **philisteos** deuicit **Judicum**. xiii. et xv.

Iudei ruffi

Similiter Iepse p fidem amonitas supe
rauit Iudiciū. ij. Et dauid goliath. i. Reg.
xvij. qz dixit. Tu venis ad me cū basta ⁊ cū
peo. Ego autē in noīe dñi. vñ ꝑcludit apl's
qz sancti p fidem vicerūt regna. Nec soluz
sancti sed etiā gentiles. Sicut legit de Ale
xandro magno in scolastica historia. ad cu
ius ꝑces dñs inclusit iudeos ruffos i mon
tibz. ⁊ eos montibz hincinde circūdedit vt
exire vsqz ad tpa antixpi non possint. Ecce
fides quāta opatur nō soluz in catholicis.
sed etiā z paganis. Quia gūta fides fuit in
ista muliere. Ideo dñs eam ꝑpter fidē suā
curauit. Et tantū de secundo.

¶ Dixi tertio q in ꝑbis ꝑmissis
saluator annūciā/
do magnā gratiā ipi anīe factā. eam ꝑ sola
tur p restitutiōe salutis seu sanitatis spi
ritualis. Cū dicit. te saluā fecit. ac si em dice
ret. Ecce nullo genere medicorū curari po
teras. Ecce vnica fides te saluā fecit. D qz
iocundū ⁊ ꝑciosuz donū salutis. Pro quo
sciendū qz tripliciter saluat hoīem. Sum⁹
em infirmū ⁊ ideo indigem⁹ salute corpora
li. Sumus naufragi. ⁊ ideo indigem⁹ salu
te spiritali. Sumus clausi ⁊ pegrini. et iō
indigem⁹ salute celesti. De ꝑmo dicit Eccl.
xxx. Nō est census sup censum salutē corpo
ris. ⁊ nō est oblectamentū sup cordis gau
diuz. Hac salute saluat dñs tam bonos qz
malos. qñ alleuiat eos a corporali infir
mitate. Ps. Domies ⁊ iumēta saluabis dñe.
Saluat autē ista salute tripliciter. qz ⁊ ab in
firmitate corporis quo ad se. ij. Bachab. j.
Populus qui est hierosolymis ⁊ in iudea
bis qz sunt p egyptū iudeis salute ⁊ sanita
tem. Et Jaco. v. Dño fidei saluabit infir
mū. vñ sequit. Orate ꝑ inuicē vt saluemini.
Itē quo ad deū Isa. xxxij. Dñe misere
re nři. te em expectam⁹. Esto brachiū nřm in
mane. ⁊ salus nřa in tpe tribulatiōis. Ps.
Iste paup clamauit ⁊ dñs exaudiuit eū. et
ex oibz tribulatiōibz ei⁹ saluauit eū. Itē ab
hostiū ꝑ securitiōe. qz ad proximū Dicit. xv.
Dabo te ꝑlō huic in murū creum fortem.
⁊ bellabūt aduersum te. et nō ꝑualebūt. qz
ego tecum sum vt saluem te ⁊ seruet te. dicit
dñs. Ista salute saluauit dñs istā mulierē
in corpore. vt esset sana qz ad se in corpore. ⁊
quo ad deū ne tribularet infirmitate. et qz
ad proximū. ne obprobriuz pateret. ꝑpter
fluxum sanguinis ab hoīe. Scōa salus est

spiritalis. de qua Eccl. xxx. Salus aīe in
scritate iusticie. Hac saluat dñs solos san
ctos. Ps. Salus autē iustoz a deo ē. Sal
uat autē ista salute triplices homies. Pro
humiles. iuxta illud Ps. Tu ꝑl'm humilē
saluū facies. Et ad ꝑhilip. Saluator ē ex
pectam⁹ dñm nřm iesum xpm. Scōdo sal
uat paupes. iuxta illud Ps. Saluos faci
et filios pauperū. Tertio saluat sperātes
in se. iuxta illud Ps. Saluabit eos qz spe
rauerūt in eo Eccl. xxxij. Spes illorū in
saluantem illos. ⁊ oculi dñi in diligētes se.
Tertia est salus celestis Isa. lvi. Saluat⁹
est in deo salute eterna. Hac saluat de⁹ so
los bonos Isa. lvi. Dabo in syon salute.
⁊ in israel gloriā meā. Hac saluat remouē
do penit⁹ culpā. i. Reg. xi. Eras em erit vo
bis salus cū incaluerit sol. Sol calid⁹ om
nes inmundicias siccet. Tunc autē calid⁹
sum⁹ est cū est in meridie Lantē. j. Indica
mibi vbi pascaz vbi cubes i meridie. Hoc
autē erit in gloria eterna. vbi erit seruissi
mus amor homis ad deū. qz tūc erit cam
nus in hierusalē caritatis qz mō est ignicu
lus paru⁹. Iuxta illud Isa. lxxi. Ignis est
in syon. sed camin⁹ in hierlm. Tunc erit sa
lus a deo ꝑfecta. qz remouebit nō solū cul
pam. sed etiā omnē miserā Isa. lx. Pro eo
qz fuisti derelicta. ponā te in superbiā secu
lorū. et scies qz ego dñs saluans te. ⁊ redē
ꝑtor tuus fortis Jacob. Tunc etiā erit sa
lus insup a deo ꝑfectissima. qz remota cul
pa ⁊ miserā dabit securitatē ⁊ fiduciā de sa
lutē eternitate Dicit. xxxij. ⁊ xxxij. In die
bus illis saluabit Iuda. ⁊ israel habitabit
ꝑfideret. Et Job. xvi. Gaudium vřm nemo
tollet a vobis. Quā salute nobis concedat
auctor salutis qui viuūt ⁊ regnat. in secula
seculorū. Amen.

¶ Finiunt sermones venerabilis magi
stri Nicolai blony decretorū doctoris de
tpe impressi Zargetine Anno dñi. M. cccc.
xcij. Finiit in die sancte Leclie virginis
⁊ martyris.